

BOSNA I HERCEGOVINA
BRČKO DISTRIKT BOSNE I HERCEGOVINE
OSNOVNI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o P 165123 24 P
Brčko, 06.02.2025. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, sudija Danijela Vilotić, u pravnoj stvari tužiteljice D. G. iz R.A., G., ..., zastupane po punomoćniku Blagiši Lukiću, advokatu iz Bijeljine, protiv tuženog Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, koga zastupa zastupnik po zakonu Pravobranilaštvo Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, radi naknade štete, v.sp. 5.855,21 KM, nakon održane javne glavne rasprave, zaključene dana 06.02.2025. godine, u prisustvu punomoćnika tužioca i zastupnika tuženog, donio je

P R E S U D U

I Obavezuje se tuženi Brčko distrikt Bosne i Hercegovine da tužiteljici D. G. na ime troškova popravke vozila isplati iznos od 5.855,21 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 03.12.2024. godine pa do konačne isplate, u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.

II Obavezuje se tuženi da tužiteljici nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.698,80 KM, u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.

Obrazloženje

Tužiteljica D. G. (u daljem tekstu tužiteljica) je dana 24.07.2024. godine podnijela ovom sudu tužbu protiv tuženog Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu tuženi), radi naknade materijalne štete.

U tužbi je navela da se dana 05.05.2024. godine u mjestu P., B., dogodila saobraćajna nezgoda u kojoj je pretrpila materijalnu štetu na p.m.v. „M.“, registarskih oznaka ..., koje je u njenom vlasništvu. Do predmetne saobraćajne nezgode je došlo tako što se tužiteljica kretala iz smjera B. u pravcu P., te je usljed neočekivanog istrčavanja divlje životinje – srne iz obližnje šume na kolovoz, ostvarila kontakt prednjim lijevim dijelom vozila sa srnom, pri čemu je došlo do oštećenja vozila i usmrćivanja srne. S obzirom da zbog iznenadnog istrčavanja divljači na kolovoz nije bila u mogućnosti da blagovremeno reaguje i izbjegne nezgodu, te imajući u vidu činjenicu da postoji objektivna odgovornost tuženog, kao vlasnika lovišta i divljači u njemu, to tužiteljica predlaže da sud donese presudu kojom će obavezati tuženog da tužiteljici, na ime materijalne štete na vozilu, isplati iznos od 5.000,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 05.05.2024. godine kao dana nastanka štete, pa do konačne isplate, kao i da joj tuženi nadoknadi troškove postupka.

Tuženi je u odgovoru na tužbu istakao da tužiteljica nije pružila niti jedan dokaz koji bi ukazivao na uzročno-posljedičnu vezu između povrijeđene životinje i prouzrokovane štete na vozilu, niti je dostavila fotografije sa lica mjesta kojim potvrđuje da je na licu mjesta zatečena srna, te smatra da je šteta na vozilu mogla biti prouzrokovana na neki drugi način, a ne samo i isključivo naletom divljači. Pored toga, smatra i da je tužiteljica imala dovoljno mogućnosti da odreaguje, jer je bila dužna da svoju vožnju prilagodi uslovima na putu, s obzirom da se radi o noćnoj vožnji, da je ograničenje brzine 60 km/h, a kako na putu nisu uočeni ni tragovi kočenja, a što bi bila reakcija svakog prosječnog vozača u takvoj situaciji, postavlja se pitanje kojom brzinom se ustvari tužiteljica kretala. Naveo je da je tužiteljica bila u obavezi da prilagodi vožnju uslovima na cesti uzimajući u obzir da je do nezgode došlo oko 21.25 časova, a s obzirom da ista ne dokazuje kojom brzinom se kretalo vozilo, kao i da li je vožnja bila prilagođena uslovima na putu, tuženi smatra da u ovom slučaju može biti jedino riječi o odgovornosti tužiteljice. U konačnom, osporio je i visinu postavljenog tužbenog zahtjeva, navodeći da je ista postavljena proizvoljno, te je predložio da sud tužbeni zahtjev odbije i obaveže tužiteljicu da tuženom nadoknadi troškove postupka.

Na pripremnom ročištu održanom dana 06.12.2024. godine tužiteljica je navela da je izvršena popravka nastalih oštećenja na vozilu, pa je slijedom toga konačno opredijelila tužbeni zahtjev dana 06.02.2025. godine, tako što je tražila da sud obaveže tuženog da tužiteljici na ime troškova popravke vozila isplati iznos od 5.855,21 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 03.12.2024. godine kao dana popravke vozila pa do konačne isplate, kao i da tužiteljici nadoknadi troškove postupka.

U toku postupka provedeni su dokazi čitanjem: Službene zabilješke broj 14.03-04.6-33333/24-970 od 06.05.2024. godine, Zapisnika o utvrđivanju oštećenja na vozilu broj 204/24 od 05.05.2024 godine, CD sa fotografijama oštećenog vozila i lica mjesta, Računa OR „Autoart Meksa“ broj 02/24 od 03.12.2024. godine, Fiskalnog računa od 03.12.2024. godine, Kopije saobraćajne dozvole tužiteljice sa ovjerenim prevodom, Nalaza i mišljenja vještaka saobraćajne struke Steve Stevića od 13.01.2025. godine, Nalaza i mišljenja vještaka mašinske struke Zdravka Mijatovića od 13.01.2025. godine, te saslušanjem navedenih vještaka i saslušanjem svjedoka O. M.

Na osnovu provedenih dokaza, te ocjene istih kako pojedinačno, tako i u njihovoj međusobnoj vezi, u smislu odredbe člana 8. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 28/18 i 06/21 - u daljem tekstu Zakon o parničnom postupku), sud je odlučio kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Predmet raspravljanja i odlučivanja u ovoj parnici je zahtjev tužiteljice (konačno opredijeljen na ročištu za glavnu raspravu dana 06.02.2025. godine) da joj tuženi na ime troškova popravke vozila marke „M.“, registarskih oznaka ..., isplati iznos od 5.855,21 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 03.12.2024. godine pa do konačne isplate.

Među parničnim stranka nije sporno da se dana 05.05.2024. godine dogodila saobraćajna nezgoda u mjestu P., B., u kojoj je došlo do oštećenja vozila tužiteljice marke „M.“, registarskih oznaka ...

Međutim, među parničnim strankama je sporno na koji način je došlo do saobraćajne nezgode, jer prema navodima tuženog vještak saobraćajne struke nije mogao to da utvrdi na osnovu podataka u spisu, a pored toga sporno je i da li je tužiteljica vlasnik navedenog vozila, imajući u vidu da iz kopije saobraćajne dozvole tužiteljice sa ovjerenim prevodom proizilazi da ista nema snagu potvrde o vlasništvu.

Iz službene zabilješke Policije Brčko distrikta BiH broj 14.03-04.6-33333/24-970 od 06.05.2024. godine utvrđeno je da su dana 06.05.2024. godine, policijski službenici O.M. i S. L., sačinili službenu zabilješku u službenim prostorijama JSP-e, na okolnosti postupanja po prijavi zbog udara u srnu u mjestu P. Isti su dana 05.05.2024. godine oko 21.25 časova upućeni na mjesto događaja, gdje su ostvarili kontakt sa D. G., koja „posjeduje VD:... izdata u A.“, a koja je izjavila da se kretala iz pravca B. u pravcu P., te da joj je sa lijeve strane iz obližnje šume istrčala srna koja je udarila u njen prednji lijevi dio vozila. Na putu je uočena srna koja nije davala znakove života, a pregledom vozila utvrđena su oštećenja prednjeg branika sa sensorima, prednje ukrasne maske, lijevog pokazivača pravca koji se nalazi u braniku, lijeve maglenke koja se nalazi u braniku, poklopca motora, lijevog fara sa žmigavcem, prednjeg lijevog blatobrana, prednjih lijevih vrata, lijevog bočnog ogledala, zadnjih lijevih vrata i zadnjeg lijevog blatobrana. Na prednjem braniku uočene su dlake najvjerovatnije životinjskog porijekla. Izršeno je fotografisanje lica mjesta, oštećenja na vozilu i dlake. Navedeno je i da je ograničenje brzine na mjestu udara 60 km/h i da od skretanja za B. iz smjera P. i gledano iz smjera B. prema P., nema saobraćajnog znaka „Divljač na putu.“

Iz računa OR „Autoart Meksa“ broj 02/24 od 03.12.2024. godine i fiskalnog računa od 03.12.2024. godine sud je utvrdio da su navedeni dijelovi za zamjenu: prednji branik, L držač branika, do L nosač branika, produžetak PL pod krila, poklopac L branika, L poklopac P branika, L lajsna P branika, hauba motora, držač PL blatobrana, PL pod krilo farbanje po elementu (hauba, blatobran, branik), demontaža starih i montaža novih dijelova, sitni dijelovi, PL far, gar cevi sis.pr.far, upr uređ.reg.šr. svet i L blatobran, kao i da troškovi popravka za vozilo marke „M.“, registarskih oznaka ..., iznose 5.855,21 KM. Navedeno je i da je kupac D. G. i da je način plaćanja gotovinski.

Svjedok O. M. (policijski službenik) je u svom iskazu u bitnom naveo da su na licu mjesta zatekli tužiteljicu koja im je rekla da joj je istrčala srna na kolovoz. Naveo je da radi o neosvijetljenom dijelu puta i da ne vjeruje da je tužiteljica brzo vozila, jer su tu krivine. Potvrdio je svoj potpis na službenoj zabilješci, a nije se mogao sjetiti da li su zatekli srnu na putu, niti da su zatekli tragove krvi ili dlake na vozilu.

Vještak saobraćajne struke Stević Stevo je u svom nalazu i mišljenju od 13.01.2025. godine, a koji je sud u cijelosti prihvatio kao stručan i objektivn, naveo da se saobraćajna nezgoda dogodila dana 05.05.2024. godine oko 21.25 časova na lokalnom putu L5 P.-R.-granica distrikta u mjestu P., nakon mosta iznad rijeke B. posmatrano iz smjera R. ka P. Naveo je da je na mjestu nezgode put u pravcu, nakon čega prelazi u desnu krivinu, sa kolovozom širine 5,50 m, izrađen od asfaltnog zastora bez vidljivih oštećenja sa dvije saobraćajne trake širine od po 2,75 m namijenjene za dvosmjerni saobraćaj. Sa lijeve strane kolovoza se nalazi trotoar širine 1,60 m na koju se nadovezuje zemljana bankina širine 4,70 m, a nakon nje je šuma i rastinje. Na mjestu nezgode i neposredno prije njega nije kostatovana vertikalna saobraćajna signalizacija, a od horizontalne se uočava puna razdjelna linija. U vrijeme nastanka

nezgoda bila je noć, bez detaljnih podataka o vremenu, a na fotografijama sa lica mjesta nezgode se može vidjeti da je kolovoz bio suv. Policija Distrikta je konstatovala da je na mjestu nezgode ograničenje brzine 60 km/h. Naveo je i da su oštećenja na vozilu mogla nastati kontaktom prednje lijeve strane vozila sa preprekom, te da su spisu nema fiksiranih tragova, jer nije urađena skica lica mjesta nezgode. Na osnovu fotografija sa lica mjesta nezgode konstatovan je trag uginule srne i trag dlaka na PMV najvjerovatnije životinjskog porijekla. Vještak je dalje naveo da zbog nedostatka potrebnih podataka (nije urađena skica predmetne nezgode) nije moguće utvrditi brzinu kretanja p.m.v, niti tačno mjesto kontakta, te da su na p.m.v. konstatovana oštećenja prednje lijeve strane vozila koja su mogla nastati kao posljedica kontakta sa srnom na način opisan u spisu. Naveo je da je zaustavni put vozila forsiranim kočenjem pri vožnji brzinom od 60 km/h oko 38,79 m, da je na mjestu nezgode preglednost sa lijeve strane 6,30 m od lijeve ivice kolovoza u smjeru kretanja p.m.v, da od momenta izlaska iz šume i rastinja do mjesta naleta srna prelazi put od oko 9,96 m, da ukoliko se kreće trkom (15 m/s) put od 9,96 m srna prelazi za oko 0,66 s, te da za vrijeme od 0,66 s vozilo koje se kreće brzinom ograničenja prelazi put od oko 11,00 m. Pri vožnji brzinom ograničena od 60 km/h izlazak srne sa lijeve strane kretanja vozila na udaljenosti manjoj od 38,79 m od mjesta kontakta je rizik koji potencijalno nije moguće izbjeći forsiranim kočenjem, te da u datim uslovima svako vozilo koje se kreće brzinom do najviše 26,67 km/h može izbjeći nalet na srnu forsiranim kočenjem ukoliko se srna pojavi sa lijeve strane kolovoza. Izlaskom na lice mjesta vještak nije uočio postojanje zaštitne žičane ograde uz putnu kominikaciju kao zaštita od izlaska divljači na kolovoz. Mišljenje vještaka vezano za mogućnost uočavanja srne na mjestu nezgode sa lijeve strane kolovoza je dato za uslove uočljivosti srne pri dnevnim uslovima vožnje, a realna mogućnost uočavanja srne u noćnim uslovima vožnje, kakvi su bili u vrijeme nastanka predmetne saobraćajne nezgode, je otežana zbog činjenice da je bočna vidljivost ograničena svjetlošću farova.

Vještak mašinske struke Zdravko Mijatović je u svom nalazu i mišljenju od 13.01.2025. godine, koji je sud u cijelosti prihvatio kao stručan i objektivan, naveo da je visinu štete na putničkom motornom vozilu marke „M.“, registarskih oznaka ..., utvrdio na osnovu dokumentacije u spisu i fotografija oštećenog vozila, a iz kojih se vidi da se radi o oštećenju prednje lijeve strane i prednje lijeve bočne predmetnog vozila i to dijelova lima, plastike, stakla i drugih sličnih materijala. U trenutku nastanka štete vozilo je bilo starosti 8 godina, 7 mjeseci i 7 dana, te na osnovu stepena istrošenosti dijelova, za istrošenost zamjenskih dijelova vještak usvaja do max. 20% u zavisnosti od vrste materijala, namjene dijela, prethodnih oštećenja i drugo. Vještak je u tabeli broj dva naveo dijelove za zamjenu i to: pvc obloga prednjeg branika, poklopac motornog vozila, blatobran spoljašnji lijevi, prednji lijevi far, držač branika lijevi, nosač branika donji lijevi, produž. prednji lijevi potkr., poklopac lijevog branika, lijevi poklopac prednjeg branika, lijeva lajsna prednjeg branika, garnit. cijevi sistema prednjeg fara, upravljački uređaj regul. prednjeg fara, držač prednjeg lijevog blatobrana, prednje lijevo potkrilo i sitni potrošni materijal 2%, što ukupno iznosi 4.233,49 KM. U tabeli broj tri je naveo dijelove za popravku/kontrolu vozila i to prednji lijevi far i geometrija prednjeg trapa, a u tabeli broj 4 radnu snagu i potrošni materijal (limarski/mehaničarski/elektro radovi, lakirerski radovi sa materijalom), koji prema mišljenju vještaka iznose 440,00 KM. Cijene navedenih dijelova za predmetno vozilo vještak je računao prema cijenama originalnih dijelova koji su bili dostupni na tržištu, dok je cijenu norme sata računao prema cijeni iz ovlaštenih servisa. Vještak je dalje naveo da je nabavna cijena predmetnog vozila u trenutku

kupovine iznosila 44.180,00 KM (EIB Internationale, Katalog cijena motornih vozila), da za vozilo starosti 8 godina i 7 mjeseci valorizovana vrijednost na osnovu kataloga EIB Internationale, Kataloga cijena motornih vozila iznosi 24,30 % od vrijednosti novog vozila, da je za utvrđivanje vrijednosti vozila uticajni faktor pogonski učinak, te vrijednost za korekciju na osnovu izrađenih 171.152 km iznosi -2,8%. Za utvrđivanje vrijednosti vozila računata je i korekcija na osnovu uvida u dokumentaciju i foto dokumentaciju, a kao smjernice vještak je koristio Jedinstvene kriterijume za procjenu i likvidaciju šteta na motornim vozilima, te za opšte stanje vozila vještak usvaja 0%, za način eksploatacije vozila usvaja 0%, za investiciona ulaganja u vozilo usvaja 0%, a za ponudu i potražnju – cijena na tržištu usvaja 10%. Vještak je utvrdio da vrijednost predmetnog vozila neposredno prije nezgode iznosi 13.916,70 KM (cijena novog vozila x valorizovana vrijednost, odnosno 44.180,00 KM x 31,50%), da vrijednost spašenih dijelova iznosi 5.357,93 KM (vrijednost vozila x procentualna vrijednost, odnosno 13.916,70 KM x 38,50%), te da visina štete po principu totalne štete iznosi 8.558,77 KM (cijena vozila neposredno prije nastanka štete-spašeni dijelovi, odnosno 13.916,70 KM – 5.357,93 KM). U konačnom, mišljenje vještaka je da šteta na predmetnom vozilu iznosi 4.673,49 KM bez uračunatog PDV-a, odnosno 5.467,98 KM sa uračunatim PDV-om, a da popravka predmetnog vozila po računu iznosi 5.855,21 KM. Vještak je naveo i da je u konkretnom slučaju popravka predmetnog vozila sa ekonomskog aspekta isplativa, a sa tehničkog aspekta je izvodljiva.

Na ročištu za glavnu raspravu održanom dana 06.02.2025. godine vještak je naveo da je pregledao vozilo dana 29.12.2024. godine, te da su dijelovi koji su navedeni u zapisniku o oštećenju i računu popravljeni.

Prije svega, nije osnovan prigovor nedostatka aktivne legitimacije. Ovo stoga što iz kopije saobraćajne dozvole tužiteljice sa ovjerenim prevodom proizilazi da je D. G. vlasnik vozila marke „M.“, registraskih oznaka ... Iako je u navedenoj saobraćajnoj dozvoli navedeno da ovaj dokument nema snagu potvrde o vlasništvu, zbog čega je tuženi i istakao navedeni prigovor, valja istaći da je tuženi ovaj prigovor istakao tek u završnom izlaganju, zbog čega je po ocjeni ovog suda onemogućio tužiteljicu da, pored ovog dokaza, predlaže i provodi druge dokaze na okolnost da je ona vlasnik vozila. Prema tome, kako se iz saobraćajne dozvole može utvrditi da je upravo tužiteljica vlasnik vozila, a kako je i tuženi odustao od prijedloga da se sasluša tužiteljica u svojstvu parnične stranke, a čijim bi se saslušanjem, takođe, mogla utvrditi činjenica ko je vlasnik vozila, to sud nalazi da je prigovor nedostatka aktivne legitimacije istaknut od strane tuženog neosnovan.

Odredbom člana 51. Zakona o lovstvu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 01/15, 52/18 i 26/21 - u daljem tekstu Zakon o lovstvu) propisano je da je korisnik lovišta dužan preduzeti mjere za sprečavanje štete koju divljač može nanijeti ljudima ili njihovoj imovini u lovištu (stav 1), da je vlasnik odnosno korisnik zemljišta na kojem se lovište prostire dužan na zemljištu i objektima gdje se divljač nalazi preduzeti mjere za sprečavanje štete od divljači i na divljači (stav 2), kao i da mjere za sprečavanje štete, postupak i način utvrđivanja štete utvrđuje se podzakonskim aktom koji donosi Vlada Brčko distrikta BiH na prijedlog šefa Odjeljenja za poljoprivredu, šumarstvo i vodoprivredu (stav 3).

Odredbom člana 21 stav (4) Zakona o lovstvu propisano je da odluku o ustanovljavanju i utvrđivanju granica lovišta donosi Vlada Brčko distrikta BiH, na prijedlog šefa Odjeljenja za poljoprivredu, šumarstvo i vodoprivredu, dok je odredbom člana 22 stav (1) istog Zakona propisano da gazdovanje lovištem podrazumijeva planske mjere koje korisnik preduzima u lovištu, a obuhvata obnovu, zaštitu, uzgoj, održivo korištenje, stalno poboljšanje kvaliteta lovnog fonda, njihovog staništa, lovne infrastrukture i drugih lovnih resursa, a stavom (2) da se lovište na gazdovanje može dodijeliti samo jednom korisniku.

Imajući u vidu da lovišta na teritoriji Distrikta nisu data na gazdovanje drugim korisnicima, tuženi Brčko distrikt Bosne i Hercegovine je i vlasnik lovišta i divljači u njemu, pa kako je u konkretnom slučaju divljač pričinila štetu, a nije određeno ko je korisnik lovišta, sud nalazi da postoji odgovornost tuženog za naknadu štete u ovoj pravnoj stvari.

Odredbom člana 154. stav (1) Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“, broj 29/78, 39/85, 45/89 i 57/89 – u daljem tekstu Zakon o obligacionim odnosima) propisano je da ko drugome prouzrokuje štetu dužan je nadoknaditi je, ukoliko ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivice, a stavom (2) da se za štetu od stvari ili djelatnosti od kojih potiče povećana opasnost štete za okolinu odgovara bez obzira na krivicu. Odredbom člana 173. istog Zakona propisano je da šteta nastala u vezi sa opasnom stvari, odnosno opasnom djelatnošću, smatra se da potiče od te stvari, odnosno djelatnosti, izuzev ako se dokaže da one nisu bile uzrok štete, a odredbom člana 174. stav (1) da za štetu od opasne stvari odgovara njen imalac, dok je u stavu (2) propisano da se imao smatra spostvenik stvari, kao i društveno pravno lice koje ima pravo raspolaganja, odnosno, kome je stvar data na privremeno korišćenje.

Kako je sud na osnovu provedenih dokaza utvrdio da je do saobraćajne nezgode, a samim tim i do štete na vozilu, došlo zbog iznenadnog i neočekivanog istrčavanja srne na kolovoz, zbog čega tužiteljica nije imala dovoljno vremena da izbjegne nezgodu, onda u konkretnom slučaju, a u smislu odredaba člana 173. i člana 174. Zakona o obligacionim odnosima, postoji objektivna odgovornost tuženog, kao vlasnika lovišta i divljači u njemu, za štetu koju je prouzrokovala divljač (srna), kao opasna stvar, na vozilu tužiteljice.

Sa druge strane, tuženi tokom postupka nije dokazao da šteta ne potiče od opasne stvari, odnosno divljači na putu, niti da je šteta nastala isključivom radnjom tužiteljice. Ovo stoga što je utvrđeno da je divljač iznenada istrčala na kolovoz, kao i da se vozilo moralo kretati brzinom najviše do 26,67 km/h da bi vozač (tužiteljica) imao mogućnost da se zaustavi u momentu izlijetanja srne forsiranim kočenjem. Osim toga, vještak je utvrdio i da ne postoji zaštitna žičana ograda uz putnu komunikaciju kao zaštita od izlaska divljači na kolovoz. Iako je tuženi tokom postupka istakao da vještak saobraćajne struke nije mogao utvrditi na koji način je došlo do saobraćajne nezgode, odnosno da iz nalaza i mišljenja zaista proizilazi da zbog nedostatka potrebnih podataka (nije urađena skica saobraćajne nezgode) nije moguće utvrditi stvarnu brzinu kretanja p.m.v. u momentu sudara i tačno mjesto kontakta, valja istaći da je vještak saobraćajne struke u svom nalazu i mišljenju naveo gdje se dogodila saobraćajna nezgoda, obrazložio je da ograničenje brzine na mjestu predmetne saobraćajne nezgode iznosi 60 km/h, te da je pri brzini vozila od 60 km/h izlazak srne sa lijeve strane vozila na udaljenosti manjoj od 38,79 m od mjesta kontakta rizik koji potencijalno nije moguće izbjeći forsiranim kočenjem, a kao što je to prethodno

navedeno, da bi se saobraćajna nezgoda izbjegla forsiranim kočenjem, vozilo bi se trebalo kretati brzinom do 26,67 km/h. Prema tome, po ocjeni ovog suda, tužiteljica (vozač motornog vozila) nije imala mogućnosti da u veoma kratkom vremenskom intervalu izbjegne kontakt sa srnom, zbog čega i nije utvrđen njen eventualni doprinos nastanku štete.

Nadalje, odredbom člana 185. stav (1) Zakona o obligacionim odnosima propisano je da je odgovorno lice dužno uspostaviti stanje koje je bilo prije nego što je šteta nastala, a stavom (2) da ukoliko uspostavljanje ranijeg stanja ne uklanja štetu potpuno, odgovorno lice dužno je za ostatak štete dati naknadu u novcu, dok je stavom (3) propisano da će sud odrediti da odgovorno lice isplati oštećeniku odgovarajuću svotu novca na ime naknade štete, kad uspostavljanje ranijeg stanja nije moguće ili kad sud smatra da nije nužno da to učini odgovorno lice. Odredbom člana 186. istog Zakona propisano je da se obaveza naknade štete smatra dospjelom od trenutka nastanka štete.

Odredbom člana 190. Zakona o obligacionim odnosima propisano je da će sud, uzimajući u obzir i okolnosti koje su nastupile poslije prouzrokovanja štete, dosuditi naknadu u iznosu koji je potreban da se oštećenikova materijalna situacija dovede u ono stanje u kome bi se nalazila da nije bilo štetne radnje ili propuštanja.

Prema citiranoj odredbi člana 190. Zakona o obligacionim odnosima proizilazi da se u onim situacijama u kojima oštećenik ima pravo na naknadu štete isplatom novčanog iznosa, naknada određuje u onom iznosu koji je prema redovnom toku stvari potreban da bi se materijalna situacija oštećenika dovela u prijašnje stanje, a u slučaju oštećenja stvari naknadu štete predstavlja novčani iznos u visini cijena dobara i usluga potrebnih za popravljnje stvari.

U situaciji kada je tužiteljica na ročištu održanom dana 06.02.2025. godine konačno opredijelila tužbeni zahtjev, na način da potražuje novčani iznos od 5.855,21 KM na ime troškova popravka vozila, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 03.12.2024. godine kao dana kada je i izvršena popravka, onda je ista bila dužna i dokazati da je popravku vozila zaista i platila u tom iznosu.

Naime, popravkom oštećene stvari tužiteljica je uspostavila prijašnje stanje i nenovčana materijalna šteta je pretvorena u novčano potraživanje (trošak popravka), čija se visina određuje prema cijenama u vrijeme učinjenih stvarnih izdataka, tj. u vrijeme popravke stvari. Dakle, od trenutka kada oštećenik da popraviti svoju stvar i time uspostavi prijašnje stanje, njegov se odštetni zahtjev svodi na novčano potraživanje, kada se visina ne određuje prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, već oštećeni ima pravo na naknadu nominalnih izdataka za popravak stvari (načelo monetarnog nominalizma shodno odredbi člana 394. Zakona o obligacionim odnosima). Smanjenje imovine oštećene nije izraženo u oštećenom ili uništenom predmetu, nego u izdavanju određene svote novca. Imovina oštećene je smanjena za isplatu novčanog iznosa radi popravke oštećenog vozila, pa joj pripada pravo da od štetnika, tj. odgovornog lica zahtijeva isplatu ove svote radi uspostave predašnjeg novčanog stanja.

Stoga je kao predmet spora ovdje primarno određena svota novca, zbog čega u konkretnom slučaju dolazi do primjene odredbe člana 394. Zakona o obligacionim odnosima, kojom je propisano da kada obaveza ima za predmet svotu novca, dužnik je

dužan da isplati onaj broj novčanih jedinica na koji obaveza glasi. Kada je oštećeni otklonio kvar uzrokovan štetnom radnjom, popravkom koju je obavio treći, može zahtijevati samo naknadu učinjenog izdatka u novcu, dakle naknadu stvarnih izdataka za popravak stvari, sa zateznim kamatama od dana kada je isplatio naknadu posleniku. Kod ovakvog stanja stvari, naknada se može dosuditi samo do visine iznosa koji je tužiteljica zaista platila za popravak štete, te se ne može dosuditi veća svota novca od svote troškova popravke.

U konkretnom slučaju, tužiteljica je tokom postupka predložila i provela dokaz uvidom i čitanjem računa OR „Autoart Meksa“ broj 02/24 i fiskalnog računa od 03.12.2024. godine na okolnost da je popravak vozila platila 5.855,21 KM.

Cijeneći navedeni dokaz, sud je nesumnjivo utvrdio da je tužiteljica izvršila popravku svog vozila u servisu „Autoart Meksa“ dana 03.12.2024. godine i da je popravak vozila platila 5.855,21 KM. Pored toga, sud je utvrdio da su svi dijelovi za zamjenu navedeni u zapisniku o utvrđivanju oštećenja na vozilu Drina osiguranje broj 204/24 od 24.05.2024. godine identični onima koji su navedeni u računu od 03.12.2024. godine, kao i u nalazu i mišljenju vještaka mašinske struke. Da su dijelovi koji su navedeni u zapisniku o oštećenju i računu popravljeni, potvrdio je i vještak mašinske struke koji je dana 29.12.2024. godine pregledao vozilo tužiteljice.

Stoga, kako je tužiteljica dokazala da je vozilo popravila i da je na ime popravka isplatila iznos od 7.917,00 KM, dakle dokazala je odlučnu činjenicu koliko je tačno iznosila visina novčanog izdatka koji je platila za popravku vozila, a kako tuženi tokom postupka nije dokazivao da tužiteljica nije platila popravak svog vozila u tom iznosu, odnosno da je plaćen manji iznos ili da uopšte nije ni plaćen popravak vozila, to je sud zaključio da je tužbeni zahtjev tužiteljice kojim je tražena isplata iznosa od 5.855,21 KM na ime troškova popravke vozila, sa zakonskom zateznom kamatom, osnovan.

Imajući u vidu navedeno, sud je na osnovu odredbe člana 394. u vezi sa članom 277. stav (1) Zakona o obligacionim odnosima, odlučio kao u stavu prvom (I) izreke presude, odnosno obavezao je tuženog da tužiteljici na ime troškova popravke vozila isplati iznos od 5.855,21 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 03.12.2024. godine pa do konačne isplate.

Stavom drugim (II) izreke presude, ovaj sud je na osnovu odredbe člana 120. stav (1) Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine obavezao tuženog da tužiteljici nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.698,80 KM, a isti se u skladu sa odredbom člana 2 tarifni broj 2 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 68/05), a prema vrijednosti predmeta spora od 5.000,00 KM, odnose na troškove sastava tužbe od strane advokata u iznosu od 187,20 KM (160,00 KM po Tarifi uvećano za PDV od 17%), troškove zastupanja tužiteljice na pripremnom ročištu održanom 06.12.2024. godine u iznosu od 187,20 KM, te saglasno tarifnom broju 1 tačka 1 Zakona o sudskim taksama Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 5/01, 12/02, 23/03 i 11/20 – dalje Zakon o sudskim taksama) na troškove sudske taksu na tužbu u iznosu od 100,00 KM. Prema vrijednosti predmeta spora od 5.0855,21 KM, tužiteljici u skladu sa odredbom člana 2 tarifni broj 2 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 111/24 - u daljem tekstu Tarifa RS) pripadaju troškovi zastupanja na ročištu za

glavnu raspravu održanom 06.02.2025. godine u iznosu od 234,00 KM (iako joj pripada iznos od 561,60 KM, ali sud ne može dosuditi troškove u većem iznosu nego što je traženo), zatim shodno odredbi člana 2 tarifni broj 9 Tarife RS pripada joj i pravo na nagradu za odsustvo iz kancelarije i prisustva na pomenutim ročištima u ukupnom iznosu od 140,40 KM (iako joj pripada veći iznos, ali sud ne može dosuditi veći iznos nego što je to tužiteljica tražila), te u skladu sa tarifnim brojem 1 i 2 Zakona o sudskim taksama Brčko distrikta BiH („Službenii glasnik Brčko distrikta BiH“ broj 5/01, 12/02, 23/03 i 11/20) na ime sudske takse na presudu iznos od 100,00 KM (iako tužiteljici pripada iznos od 200,00 KM, ali je u svom troškovniku potraživala iznos od 100,00 KM). Tužiteljici takođe pripadaju i troškovi vještačenja po vještaku saobraćajne struke u iznosu od 350,00 KM i troškovi vještačenja po vještaku mašinske struke u iznosu od 400,00 KM.

SUDIJA

Danijela Vilotić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Apelacionom sudu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u roku od 30 dana, računajući od dana dostavljanja, putem ovog suda, a podnosi se u dovoljnom broju primjeraka za sud i suprotnu stranu.